

Méltányosságot!

Írta: báró Fejérváryné Szilassy Laura.

A tudásra vágyó vagy kenyérkeresetre utalt nők előtt az egyetem már régen kitérte kapuit. Ezzel sok új, az ország haladását közelről érintő pálya is nyílt meg számukra. Mindezideig azonban még ott tartunk, hogy a legkorlátoltabb férfi az ország ügyeibe választójogánál fogva beavatkozhat, holott az értelmiség akárminő magas fokán álló és a közérdeket bárminő szerencsés körülménnyel szolgáló nőtől e jogot következetesen megtagadják.

Mily különös elgondolni, például, hogy egy komoly tanulmányokat végzett, felvilágosodott s a legüdvösebb szociális érzéssel bíró, kiterjedt birtokok tulajdonosnője, az országában legjobb meggyőződésének semmi érvényt sem szerezhethet, amikor legkezdetlegesebb műveltségű alkalmazottja, kevés földje és még kevesebb iskolai révének, szavazatával esetleg eldöntheti, hogy ki legyen az, aki a kerületet a törvényhozásnál képviselje. És mily különös elgondolni, hogy ha a parlamentben a képviselők nem csupán nemüknél fogva, hanem csak valamely általános műveltségről tanúskodó vizsga alapján foglalhattak volna helyet, a nők kétségkívül már rég bebizonyították volna, hogy

ők is méltók a törvények alkotásában való aktív részvételére. E mellett szólanak különben ama országok tapasztalatai is, ahol a nőket a képviselőházba befogadták. Befolyásuknak köszönhető számos különösen üdvös szociálpolitikai vonatkozású törvény alkotása. (Hogy utóbbi minő fontos volna nálunk, azt csak azok tudják igazán, akik e tekintetben országunk szomorú elmaradottságát sínylik.)

Ma, amidőn a szabadelvűbb áramlatok nyomán arról van szó, hogy a nép e rettenetes idők alatt kifejteti hősieis önfeláldozása a választójog kiterjesztésével ismeretessék el, önkéntelenül felmerül újból ennek az egyenlőségnek gondolata és lehetetlen itt is párhuzamot nem vonni a férfi és nő érdemei között, és akkor mit látunk? Amíg a távolban, határainkon túl, a hazája védelméért küzdő katonát találjuk, addig a határon belül, ott a nőj aki jól lehet százszoros gondtól gyötörve, mégis emberfeletti erővel dacol a szörnyű háborúval reánk szakadt s az ország egyensúlyát szüntelen fenyegető veszedelmek minden fajtájával. A tűzhelynek gondját viseli, a jövő nemzedék felett örködik, az elszólitott férfi helyébe lép és lehetővé teszi a belső élet további folyását. A tudomány, közgazdaság, szociálpolitika és jótékonyosság terén a megmenthetőt épségben tartja, helyreállítja, a jövőre épít! És ahol a férfiakat kellő előkészítéssel bíró nők helyettesítik, a reájuk bízott feladatnak eleget is tesznek.

Amikor tehát a nő a hazaszeretet s kötelességérzet nevében itthon minden erejét a közjó szolgálatába állítja, ki tagadná, hogy a nemzet érdekét ép úgy védi, mint a férfi kitarása a fronton? S nem a legtermészetesebb méltányosság-e akkor, hogy ő is, a visszatérő harcossal egyenlő jutalomban részesüljön? Hogy az ő segítségével elért eredmények további fejlesztésében, az ország további haladásában, a legtöbb garanciát nyújtó módon a törvényhozás munkájában való hozzájárulásával résztvehessen?